

פעילות סיום

בחרו את אחד הסיפורים והציגו אותו באופן יצירתי - הצגה, ציור, קומיקס, סיפור בתמונות.

1. פת ישראל

בזמן מלחמת העולם השנייה, בזמן שהרבי שיה בפרז שבצרפת, לא היה נתן להשיג בעיר פת ישראל. הרבי היה צועד בכל לילה, בשעה שתיים, מגיע אל המאפייה, מדליק את התנור ומשליך קיסם לאש. כך זכה את יהודי העיר בפת ישראל.

אחד מרבי העיר שספר על כך ברבות השנים, הוסיף לציין את הקשיים שהיו כרוכים במעשה גדול זה לזכות את ישראל, שכן המאפייה הייתה רחוקה ממקום מגוריו של הרבי, אזור אפל, ובשעות בהן לא הייתה תחבורה צבורית. למרות זאת לא נמנע הרבי לשרוך רגליו בשעה מאחרת כדי לזכות את הרבים.

(הרבי בפרז, עמוד 390)

2. אדמו"ר הזקן לא ראה כלל חלב נכרי

לאחר שאדמו"ר הזקן השתחרר ממאסרו בי"ט כסלו, הפצירו בו החסידים שישאר מספר ימים בעיר הבירה פטרבורג ולא יחזר מידית לביתו בליאוזנה, כדי שיוכל לנוח ולהתחזק מיסורי המאסר.

אדמו"ר הזקן הסכים להפצרותיהם של החסידים ונשאר לתקופת־מה בביתו המרוח של הגביר הנודע ר' מרדכי מליפלי, מחסידיו הגדולים של הרבי שהתגורר בעיר פטרבורג.

באותם ימים היה ביתו של ר' מרדכי מלא מפה אל פה בחסידים תושבי העיר ובחסידים רבים שבאו מכל האזור לפטרבורג. הוא העמיד שלחנות עמוסים כל טוב בעבור האורחים ודאג לכל צרכיהם. חדר גדול במיוחד יחד לרבי, שבו קבל את הנכנסים. שעות רבות ישב הרבי והתועד עם הצבור באמירת דברי תורה וחסידות.

בעל הבית השתדל מאוד להכין ארוחות טובות ומזינות בעבור הרבי, כדי שיתחזק מעט אחרי שכמעט לא אכל דבר בהיותו במאסר, אולם הרבי מעט מאוד לאכל והסתפק בשתיית תה. הדבר הדאיג את החסידים, שרצו בכל לבם ומאודם לחזק את בריאותו של הרבי. מדי פעם בפעם הציעו להביא לו דבר מאכל או משקה מזינים יותר, אך הרבי דחה את ההצעות.

יום אחד נראה היה שהרבי חש חלשה והוא הסכים שיגישו לו תה בחלב.

ר' מרדכי קם בשמחה והזדרז למלא את בקשת הרבי. הוא בקש ממשרת הבית להביא לו את החלב הטרי שהובא זה עתה אל הבית. ר' מרדכי לא ותר על הזכות הגדולה שבשמוש תלמיד־חכם, ועסק בעצמו בהרתחת החלב ובהכנת התה המערבב בחלב. בדחילו ורחימו הביא את הספל והניחו על השלחן לפני הרבי.

הרבי הוסיף לומר דברי תורה וחסידות, והתעלם לחלוטין מהספל המהביל המנח לפניו. עבר זמן־מה והרבי פנה אל ר' מרדכי ושאל: "האם התה עם החלב כבר מוכן?"

הבעת תמיהה התפשטה על פני הנוכחים, ור' מרדכי ענה לרבי מיד כי זה כבר הביא את התה עם החלב והעמיד את הספל על השלחן. הרבי, כאילו לא שמע את התשובה, הוסיף

לדבר בנקדה שבה עמד. מעינות תורה וחסידות שפעו ממנו, ועדין לא נגע בספל התה והחלב שלפניו.

עברו עוד כעשר דקות ושוב שאל הרבי בעדינות: "האם מישהו יכול להביא תה עם חלב?". הפעם היתה התמיהה מחלטת. הלוא כבר אמרו לרבי שספל התה עם החלב עומד לפניו על השלחן! בעל הבית חש מבוכה רבה. בזהירות רבה לקח את כוס התה והחלב והזיז אותה לעבר ידו של הרבי ואמר: "רבי, הנה ספל התה והחלב. הוא כבר עומד מוכן על השלחן..."

ברגע שהספל נגע בידו של הרבי נרתע הרבי ומשך את ידו בחדרה, כאלו חש כויה בידו. פניו התלהטו באש קדש והוא אמר: "כמה גדולים דברי חכמינו בדיקם בלשונם בהלכה האוסרת חלב נכרי. חכמינו זכרונם לברכה אומרים: 'חלב שחלבו עובד כוכבים ומזלות ואין ישראל רואהו'. במלים האלה טמונה משמעות עמקה ביותר: כאשר גוי חלב את החלב - אין ישראל רואהו! יהודי אינו רואה כלל חלב שחכמינו אסרו לשתותו..."

את דבריו סכם אדמו"ר הזקן באמרו: "כדאי לבדק את מקור החלב שהנח כאן, כי בלי ספק זה חלב שנחלב על ידי נכרי, בשעה שלא היה יהודי שהשגיח בשעת החליבה, כנדרש על פי הדין..."

ר' מרדכי הורה מיד לבדק את מקור החלב, ונמצא כי בדיוק כפי שאמר הרבי כן היה. ויהי לפלא.

(את הספור ספר רבי ברוך אפשטיין, בספרו 'מקור ברוך' [חלק ג, עמוד 1616]. הוא שמעו מאביו, הגאון בעל 'ערוך השלחן', ששמע זאת בעצמו מפי כבוד קדשת אדמו"ר ה'צמח צדק').

3. יין נסך

את הספור הבא ספר הרבי בקצרה במאמרו הראשון 'באתי לגני':

פעם נסע הרבי מהר"ש [=רבי שמואל, הרביעי בשושלת חב"ד] לפריז שבצרפת והתאכסן במלון אלכסנדר, בו בקרו מלכים ואנשים חשובים, ובקש לשכר חדר במחלקה הכי יקרה, בקומה שבה נמצאים גם חדרי המשחק.

באחת הפעמים הגיע הרבי לבקר בחדר המשחקים שבמלון, שם נגש לאיש אחד ששחק בקלפים ומזמן לזמן שתה יין מכוסו. הרבי פנה אליו תוך כדי שהוא מניח את ידו הקדושה עליו, ואמר לו: "יין נסך מטמם את המוח והלב". אחר-כך אמר לו: "יין נסך מטמם את המוח והלב. היה יהודי! וסים ב'לילה טוב' ושב לחדרו, תוך התרגשות גדולה.

לאחר כמה שעות בא אותו אדם ששחק בקלפים, וברר היכן נמצא האיש שדבר אותו. הפנו אותו לחדר הרבי ושהה שם משך זמן רב, ולמחרת נסע הרבי משם.

הרבי אמר לאחר מכן, שזה כמה דורות שלא היתה נשמה טהורה כזו, אלא שהיתה בעמקי הקלפות.

ואכן, הוא חזר בתשובה שלמה ויצאה ממנו משפחה של יראים ושלמים.